

إِلَهِي لَا تُشِمْتُ بِبِي عَدُوِّي وَلَا تَفْجَعْ بِي حَمِيمِي وَصَدِيقِي. إِلَهِي هَبْ لِي لِحْظَةً مِنْ لَحْظَاتِكَ، تَكْشِفُ بِهَا عَنِّي مَا ابْتَلَيْتَنِي بِهِ، وَتُعِيدُنِي إِلَى أَحْسَنِ عَادَاتِكَ عِنْدِي، وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَدُعَاءَ مَنْ أَخْلَصَ لَكَ دُعَاءَهُ، فَقَدْ ضَعُفَتْ قُوَّتِي وَقَلَّتْ حِيلَتِي وَاشْتَدَّتْ حَالِي، وَأَيْسْتُ مِمَّا عِنْدَ خَلْقِكَ فَلَمْ يَبْقَ لِي إِلَّا رَجَاؤُكَ.

خدای من مرا مورد شماتت دشمنم مگردان، و عزیزان و دوستانم را به من داغدار مساز. خدای من، عنایت کن مرا نگاهی از نگاه‌هایت را، که به آن از من دور کنی آنچه مرا به آن مبتلا ساخته‌ای، و لطف کنی مرا به بهترین الطافت نزد من، و اجابت کن دعایم را، و دعای هر کس را که اخلاص ورزید برای تو در دعا کردنش، که نیرویم ناتوان شده، و چاره‌ام اندک گشته، و حالم سخت گردیده، و ناامید شده‌ام از آنچه نزد آفریدگان تو است، و برای من چیزی جز امید به تو باقی نمانده است.

إِلَهِي إِنَّ قُدْرَتَكَ عَلَى كَشْفِ مَا أَنَا فِيهِ، كَقُدْرَتِكَ عَلَى مَا ابْتَلَيْتَنِي بِهِ، وَإِنَّ ذِكْرَ عَوَائِدِكَ يُؤْنِسُنِي، وَالرَّجَاءَ فِي إِنْعَامِكَ وَفَضْلِكَ يَقْوِينِي، لِأَنِّي لَمْ أَخُلْ مِنْ نِعْمَتِكَ مُنْذُ خَلَقْتَنِي.

خدای من، توانایی‌ات بر دور کردن آنچه من در آن هستم همانند توانایی توست بر آنچه مبتلا ساختی مرا به آن، و یاد آوردن الطافت مرا آرامش می‌بخشد، و امید به نعمت‌ها و فضلت نیرویم می‌دهد، زیرا که من از آن وقت که مرا آفریدی خالی از نعمت‌هایت نبوده‌ام.

وَأَنْتَ إِلَهِي مَفْرَعِي وَمَلْجَأِي، وَالْحَافِظُ لِي، وَالذَّابُّ عَنِّي، الْمُتَحَنِّنُ عَلَى الرَّحِيمِ بِي، الْمُتَكَفِّلُ بِرِزْقِي، فِي قَضَائِكَ كَأَنَّ مَا حَلَّ بِي، وَبِعِلْمِكَ مَا صِرْتُ إِلَيْهِ.

و تو ای خدای من پناهگاه و ملجا و نگهدارنده من و دفاع کننده از من هستی، به من مهربانی می‌نمایی بر من رحم می‌کنی، روزی‌ام را بر عهده گرفته‌ای، در قضای تو است آنچه بر من پیش آمده و در علم توست آنچه به سوی آن رفته‌ام.

فَاجْعَلْ يَا وَلِيِّي وَسَيِّدِي فِيمَا قَدَّرْتَ وَقَضَيْتَ عَلَيَّ وَحَتَمْتَ عَافِيَتِي وَمَا فِيهِ صَلَاحِي وَخَلَاصِي مِمَّا أَنَا فِيهِ، فَإِنِّي لَأَرْجُو لِدَفْعِ ذَلِكَ غَيْرِكَ، وَلَا أَعْتَمِدُ فِيهِ إِلَّا عَلَيْكَ، فَكُنْ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّي بِكَ، وَارْحَمْ ضَعْفِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَاكْشِفْ كُرْبَتِي، وَاسْتَجِبْ دَعْوَتِي وَأَقْلِبْ عَثْرَتِي، وَامْنُنْ عَلَيَّ بِذَلِكَ وَعَلَى كُلِّ دَاعٍ لَكَ، أَمَرْتَنِي يَا سَيِّدِي بِاللُّدْعَاءِ وَتَكَفَّلْتَ بِالْإِجَابَةِ، وَوَعَدْتَ الْحَقُّ الَّذِي لَأُخْلَفَ فِيهِ وَلَا تَبْدِيلَ.

پس قرار ده ای سرپرست من و ای سرورم در آنچه مقدر کرده و بر من حکم نموده و حتمی کرده ای عافیت مرا، و آنچه در آن باشد صلاحم، و رهایی ام را از آنچه در آن هستم، که من امیدی ندارم برای دور کردن آن، جز تو را، و در آن اعتماد نمی ورزم جز بر تو، پس باش ای صاحب شکوه و بزرگواری، در محل بهترین گمانم به تو، و رحم کن بر ناتوانی ام، و اندک بودن چاره ام را، و دور کن اندوهم را، و اجابت کن دعایم را، و ببخشای لغزشم را، و بر من با آن منت گذار، و بر هر کسی که تو را خواند، مرا فرمان دادی ای سرورم به دعا کردن، و اجابت را بر عهده گرفتی، و وعده تو حق است که تخلفی نیست در آن و نه تبدیلی.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَبْدِكَ وَعَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَأَغْنِنِي فَإِنَّكَ غِيَاثُ مَنْ لَأَغِيَاثَ لَهُ، وَحِرْزُ مَنْ لَأَحِرْزَ لَهُ، وَأَنَا الْمُضْطَرُّ الَّذِي أُوجِبَتْ إِجَابَتُهُ وَكُشِفَ مَا بِهِ مِنَ السُّوءِ، فَأَجِبْنِي وَاكْشِفْ هَمِّي وَفَرِّجْ غَمِّي، وَأَعِدْ حَالِي إِلَى أَحْسَنِ مَا كَانَتْ عَلَيْهِ، وَلَا تُجَازِنِي بِالْإِسْتِحْقَاقِ، وَلَكِنْ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاسْمَعْ وَأَجِبْ يَا عَزِيزُ.

پس درود فرست بر محمد پیامبر و بنده ات، و بر پاکان اهل بیتش، و به فریادم رس که تو فریاد رس هر کسی هستی که فریاد رسی ندارد، و پناه هر کسی که پناهی ندارد، و من آن بیچاره ام که واجب نموده ای اجابتش را، و دور کردن بدی از او را، پس اجابت کن مرا و دور کن اندوهم را، و برطرف کن غم مرا، و حالم را بازگردان به بهترین وضعی که بر آن بوده است، و مرا پاداش مده به استحقاق، بلکه به رحمتت که هر چیزی را در بر گرفته است، ای صاحب شکوه و بزرگواری، بر محمد و آل محمد درود فرست و بشنو و اجابت کن ای ارحم من.